

Joel Cole úr Minnesota, USA:

Forelskaður í Føroyum

- Ólavssøkan er heilt einastandandi og eigur at verða virð sum ein slík. Ógvuliga fá samfeløg í heiminum hava eitt so fjøllbroytt og víðfevnt tiltak, sum fatar um ein so stóran part av fólkinum, sigur Joel Cole, ættaður úr USA og giftur við einum føroyingi.

TURID KJØLBRO

Týsdagin kom amerikana-
rin Joel Cole til Føroya við
familju. Tað eru akkurát 12
ár síðani Joel fyrri fyrstu ferð
steig á land í Føroyum.
Hann var skiftisnæmingur
gjøgnum Rotary í 1986-87
og búði í Klaksvík. Og líka
síðani tá hevur hugur han-
sara leitað aftur til Føroyar.

- Eg havi brúkt meiri enn
eitt tiggjuárskeið at bliva
forelskaður í Føroyum, fø-
royingum, og livimátanum,
sum bert hesin oyggjaflokk-
urin hevur at bjóða. Hesa
tíðina havi eg havt tað
ógvuliga trupult við at skilja
imillum mentanina í mínum
heimlandi, Amerika, serliga
Minnesota, og mentanina í
Føroyum. Tí havi eg alla
tíðina roynt at sameint míni
upplivisi í Amerika og í
Føroyum, tá eg havi havt
møguleika fyrri tí. Tað hevur

ført við sær, at familjan hjá
mær í USA hevur hýst
nógvum føroyingum. Og
mær hevur tað givið mugu-
leika at skapa eitt fríðsælt,
listarliga intensívt, skiftis-
programm millum Minne-
sota og Føroyar. Og sam-
stundis og ikki minst hevur
tað givið mær og míni fa-
milju høvi at koma til Fø-
royar so ofta tað ber til, sigur
Joel Cole.

Joel og konan Marjun, og
børnini Jákup og Annika
venda vanliga heim til Fø-
roya síðst í juli. Og nógvar
grundir eru til tað.

- Ein grund er, at vedrið
er gott. Einkí er sum mót-
setningarnir í djúpu, grønu
fjølunum ímóti endaleysa
bláa og gráa Norðatlants-
havinum. Ein onnur grund
er, at tað er ljóst og longu
dagarnir geva mær eina
kenslu av, at eg havi meiri
tíð í Føroyum. Og triðja or-
søkin er ólavssøkan, og sum
ein og hvør føroyingur veit,
kunnu bert jólini saman-
berast við ólavssøkuna sum
tann best hósandi tíðin á
árinum at koma heim til
Føroyar, sigur Joel Cole.

Omaneftir og niðaneftir

- Á ólavssøku plagi eg at
ganga í havnargøtum. Mær
dámur væl at lurta eftir tón-
leiki, hyggja at skruðgong-
uni og ymsum ítróttar-
tíðum. Eg eri hugtíkin av
teimum nógvu listaframsý-
ningunum, sum seta dám á
býin. Men tað allarbesta
sum eg fái burtur úr at vera
í Føroyum á ólavssøku er at
sigga, hitta og tosa við fólk,
eg kenni. Eg kenni einki
annað stað í verðini, har ein
so stórir partur av fólkatá-
linum gongur í býargøtum
eftir einum strekki á hálvan
kilometur, sigur Joel.

- Eg havi verið vilstur í
eini labyrinth av kroppum,
sum brúka triggjar tímar til
at flyta seg triggjar metrar,
sum taka nøkur heilt fá fet,
áðrenn ein annar kenningur
ella ein í familjuni fær ey-
gað á meg og vil práta við
meg um eitthvørt, sum er
hent síðani seinast.

- Føroyska tjóðarhátíðin
er heilt einastandandi og
eigur at verða virð sum ein

slík. Ógvuliga fá samfeløg
í heiminum hava eitt slíkt
fjølbroytt og víðfevnt til-
tak, sum fatar um ein so
stóran part av fólkinum. At
hava eitt tiltak sum ólav-
ssøku, lættir um í sam-
felagnum, og er prógv um
eina einstandandi mentanar-
liga og sosiala atmosferu í
oyggjunum.

- Sjálvandi, oyggjarnar
eru serligar - geografiska
støðan ger, at fólk liva tætt
saman og eru væl upplýst.
Føroyski samleikin er sterk-
ur og avgjörður. Føroyingar
hava eina felags søgu og
framtíð. Sjálvandi hava vit
øll eina meining um, hvussu
landið eigur at verða ríkið
sosialt, búskaparliga og po-
litískt. Men uttan mun til,
hvør hugburðurin er, verða
Føroyar altíð Føroyar, fø-
royingar verða altíð føroy-
ingar, og tað týðningar-
mesta av øllum, føroyski
livihátturin fer aldri at
broytast. At hava henda livi-
háttin í felag við 43.000 að-
rar sálir ger samfelagið lætt,
tað loyvir eini sínammillum
fatan av lívinum á klettunum.

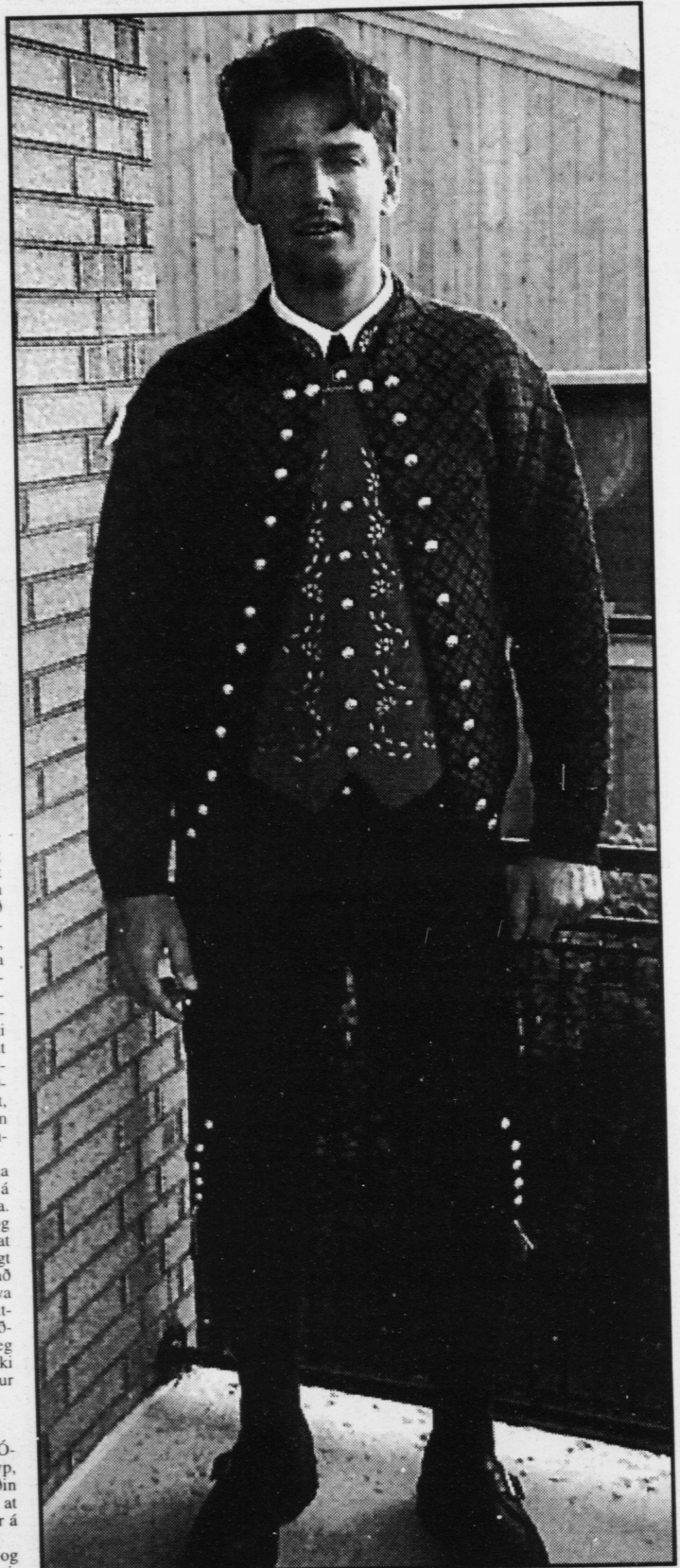
- Mátin sum fólk koma
saman uppá til dæmis á
ólavssøku er prógv um hetta.
Tað er so lætt at siga hey og
góðandag, tað er so lætt at
tosa saman, tað er so deiligt
at vera blíður og tíður. Tað
er mær ein heiður at hava
ein part av hesum livihátt-
inum í mær. Og eg eri eyð-
mjúkur, tá ið eg minni meg
sjálvan á, at eg kanska ikki
havi tað uppiborið, sigur
Joel.

Á flot

Umframt at gleða seg til Ó-
lavssøkuna og eitt brúðleyp,
hann og konan eru boðin
við í, gleðir Joel seg til at
brúka nógvar góðar lørur á
sjónum.

- Eg ætli mær á flot og
framhaldandi at læra meir
um fløktu verðina av vatni,
sum umringar Føroyar. Og
meðan eg eri á sjónum hofi
eg at fáa eygað á eina grind
og verða tann fyrsti ameri-
kanarin, sum fær sinning-
arhvalin heim við til mína
føroysku familju.

- Og eg gleði meg at hitta
onkran eldri mann í tónatosti

Tað er so lætt at siga hey og góðandag á ólavssøku, tað er so lætt at tosa saman, tað er so deiligt at vera blíður og tíður. Tað er mær ein heiður at hava ein part av hesum liviháttinum í mær, sigur Joel Cole.

og lurta eftir honum, meðan
hann fortelur mær um góðar
gamlar dagar.

- Á ólavssøku gleði eg
meg til at lurta eftir tónleiki,
at dansa føroyskan dans, at

eta føroyskan mat, at hyggja
at føroyskum listaverkum,
og at hyggja at ítrótti. Men
mest av øllum gleði eg meg
til at ganga havnargøtur, at
møta vinum, sum eg ikki

havi sæð í longri tíð, og at
vera partur av tjóðarhátíð
føroyinga, sigur Joel Cole
at enda í viðtali.

Um seg sjálvan sigur Joel Michael Cole:

Eg arbeiði við mennin-
gartarnadum. Eri free-
lance journalistur, heima-
lærari og vegleiðari í út-
búgvíngum og listargrei-
num, almennur røðari og
professiónellur klownur.
Havi tikið lut á Ólavssøku-
framsýningini í Listaská-
lanum og havi eina lista-
framsýning í umbúna í
SMS í oktober. Eg eigi
fyrirkøna „Creative
Enterprises“, sum fólk
kunnu hoyra meiri um á
heimasíðuni: www.angelfire.com/mn/CreativeEnterprises. Tað ber eisini
til at senda eitt t-bræv á
hesa adressuna jcole-0091@aol.com.